

Беседа Владике Артемија на Васкрсни уторак, 2019. године, у манастиру Свете Великомученице Марине у Дудовици

Христос васкрсе!

... и као што и ова песма каже да донесе радост, не само целом роду људскоме, него и свакоме створењу: и птицама, и зверовима, и морима, и падинама, и звездама. Све се радује празнику Васкрсења Христовога, јер Његово славно Васкрсење јесте догађај који крунише сву историју рода људскога и сву историју постојања овога света. Зато што све што се догађало, и што се догађа налази свој смисао у Христовом Васкрсењу. До Његовога славнога Васкрсења људски род је живео у мраку, у тами, у сенци смрти, у мрежама греха и страсти својих.

И обећање које је дато нашим прародитељима још у Рају и обећан Спаситељ, људи су једно време памтили, па заборавили то обећање. Ипак сачувано је једном народу, то је у јеврејском народу, у Израилу, јер они су очували веру у једнога Бога, а сви остали народи су, пали у идолопоклонство. И уместо вере у једнога Бога, измислили су мноштво богова којима су се клањали, којима су се молили и које су обожавали. То су биле или природне појаве или небеска тела или чак животиње разне, као у Индији крава, као у Египту што је био бик и тако даље. И дакле, живели су без правога знања о правој Богу.

А Господ дошавши на земљу, оваплотивши се од Свете Дјеве Богородице, постао је човек да људе поново врати и приведе Оцу Својем Небескоме, да их просвети, да им покаже правога Бога и да покаже правога човека. Јер до Господа Христа људи нису

знали, ни ко је прави Бог, ни то које и шта је прави човек. Мислили су да је човек оно што иде на две ноге, оно што живи животом које он сматра да је исправан и тако без појама о главном смислу и циљу стварања човека.

Господ је то људима открио, а све то што је Господ учио, што је делима Својим показивао, чудеса која је чинио међу људима на земљи - све је то добило свој врхунац, своју круну у Његовоме славном Васкрсењу. Том радосном догађају претходила су Његова страдања као што знате. Цела прошла недеља била је Недеља Страдања Христових, звана Страсна Недеља. Зато што страст на грчком значи страдање. И тако да је Господ прошао све муке, све патње, онако као што је рекао свети Јован Претеча на крштењу на Јордану: *"Где јагње Божије које узме на себе грехе света."*

Господ је пострадао, јер је дошао да узме грехе света на себе безгрешног, да пострада за све људе да би све људе искупио од страдања, да би људе ослободио од троглаве аждаје - греха, смрти и ђавола. Јер иза свакога греха се крије ђаво и сваки грех води у смрт. Тако је речено Адаму још у Рају да не једе плод са једнога дрвета: *"Ако будеш јео умрећеш."* Адам чуо, па заборавио, превари га змија, превари га Ева, његова супруга. И тако је он тада умро не телом, али духом, јер се био одвојио од Бога. А живот људи је у Богу и са Богом. Господ пострадавши за нас људе, распет је на крсту, погребен у гроб. Кад су људи мислили да је све завршено, Он је устао из гроба трећи дан, васкрсао у слави. Родило се сунце правде после мркле и дуге ноћи незнања и неправде. И тако је људима показао да је Он заиста истинити и прави Бог који је дошао на земљу ради нас људи и ради нашега спасења. Показао је и шта је човек. Прави човек је човек без греха

или бар човек који се бори са гресима, који не робује гресима. Зато је пред славно Васкрсење Његово, света Црква одредила пост од седам недеља да се појачаном молитвом, појачаним постом, светом тајном Покајања и Исповести и светом тајном Причешћа да се припремимо као људи и да Господа Васкрслога сретнемо очишћени душом и телом, да би се могли Његовом васкрсењу и ми радовати као што се радује небо и земља и преисподња, као што каже црквена песма. Тако да, ето, ми смо се припремали, дочекали смо Његово славно васкрсење – радујемо се. Господ је донео радост не само за један дан. У овој песми каже се: *"Ово је дан којег створи Господ да се радујемо и веселимо у Њему."* Када каже ово је дан тај, то није овај дан астрономски, један дан па заборавимо. То је дан који траје до другога доласка Господа Христа. А да је тако показује се што свака недеља, сваких седам дана ми прослављамо Васкрсење Христово. Педесет три недеље у години, педесет три пута ми славимо Васкрсење Христово. А ово Васкрсење које смо пре два дана дочекали и прославили, њега празнујемо пуних четрдесет дана до Спасовдана, и поздрављамо се оним сверадосним поздравом: *Христос Васкрсе!* и одговарамо са: *Ваистину Васкрсе!*

Тај поздрав показује, уствари, управо то, показује ту радост што су апостоли после васкрсења Господа Христа, а нарочито после силаска Светога Духа на дан Педесетнице, кренули у свет по заповести Господњој да проповедају Његову науку свим народима - *"Идите и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа."* И још нешто - *"Учећи их да држе све што сам заповедио."* Без држања заповести Божијих, ништа нам не вреди - ни што смо поверовали, ни што верујемо, ни што празнујемо Његове празнике ако не испуњавамо Његове свете

заповести. Тако је тај дан који створи Господ, који траје непрекидно до Другога доласка Господа Христа.

Нека би Господ удостојио и нас сабране у овоме храму Божијем, ево већ трећи дан да прославимо и да живимо у пуноћи радост Васкрсења Христовога, да схватимо да наставимо да живимо у васкрсломе Господу и са васкрслим Господом, да би нас Он, када пођемо одавде једнога дана, примио у Царство Своје Небеско и тамо нам даровао оно што је обећао, Живот вечни и блажени у Царству Своме. Да бисмо Га и тамо са свима Светима и ми славили Њега чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.

Христос Воскресе! Ваистину Воскресе!